

SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET

Odsjek za sociologiju

Predmet: *Suvremene metodološke paradigme u sociologiji 2*

Akademski god. 2008/09.

Studentica: Aleksandra Grubić

"DIZAJNIRANJE ISTRAŽIVANJA"
(metodološki esej)

recenzentice: prof.dr. Anči Leburic (Filozofski fakultet u Splitu)

Zorana Šuljug Vučica, asistentica (Filozofski fakultet u Splitu)

Esej je recenziran 01.06.2010. i postavljen na službenoj web stranici

Odsjeka za sociologiju Filozofskoga fakulteta u Splitu

(www.ffst.hr/dokumenti/izdavastvo/studentski/sociologija/index.htm)

Istraživanje u današnje suvremeno doba slijedi potpuno nove koncepte i dizajne. Teško je specificirati kojom se konkretnom metodom i strategijom koristimo. No, važno je naglasiti da je svaki dizajn bijeg iz tradicionalnih metodoloških okvira konceptualne i pozitivističke paradigme, to jest bijeg od monometoda.

Pri dizajniranju istraživanja, bilo kvalitativnog, kvantitativnog ili mješovitog, važno je primarno konceptualizirati, odnosno, učiniti prvi korak u postavljanju hipoteza. Taj prvi korak u pristupu istraživanju ovisan je o kontekstu i o vremenu u kojem se ono odvija, što ga čini nepredvidivim i ovisnim o stručnosti istraživača.

U nastavku dizajniranja, nakon postavljanja hipoteze (u kvalitativnom slučaju generiramo hipoteze, dok u kvantitativnom postavljamo ciljeve) nastavljamo operacionalizaciju i kreiranje istraživačkog dizajna. Ovaj konstrukt istraživanja se također „grana“ s obzirom na tip. No, zajedničko mu je u svim slučajevima da pomaže jasnije odrediti daljnje napredovanje i koncipiranje istraživanja.

Sljedeći korak predstavlja promatranje, analiziranje i kodiranje dobivenih podataka koje nakon toga svrstavamo u empirijsku generalizaciju. Posljednje u ovome „začaranom krugu“ dolazi objašnjenje postupaka i prikupljenih podataka. Ono može biti, ovisno o metodi, pragmatičko, holističko i nepredvidivo ili statističko i redukcionističko.

Ovdje je prikazan samo uopćen dizajn istraživanja, no kada bismo detaljnije promotrili vidjeli bismo da se istraživački proces sastoji od mnoštva „sitnica“ od kojih svaka mora biti detaljno proučena i koncipirana. Od odabira hipoteza, metoda, strategija, tehnika do provjere valjanosti i statističke analize. Primjerice, odabir adekvatne metode determinira kako će se potrebne informacije dobiti definiranjem odgovarajućih procedura prikupljanja podataka.

No, bez obzira koju metodu ili dizajn koristili važna je istraživačeva imaginacija, stručnost i spremnost istraživača na prilagodbu kako bi u svakoj prilici, u svakom istraživanju bio spreman odgovoriti na konstruktivan način, poveznicom skladne cjeline statistike i deskripcije. Dakle, istraživački dizajn smješta istraživača u empirijski svijet u kojemu on povezuje istraživačka pitanja i podatke, te sastavlja osnovni plan za istraživanje koji uključuje četiri glavne odrednice: strategiju, konceptualni okvir, pitanje tko ili što će se proučavati, instrumente i postupke korištene za prikupljanje i analiziranje empirijske građe.